

РЕШЕНИЕ

№ 184

гр. С., 18.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – С. в публично заседание на двадесет и осми април през две хиляди двадесет и шеста година в следния състав:

Председател: Трифон Ив. Минчев

при участието на секретаря Даниела Ив. Илиева като разгледа докладваното от Трифон Ив. Минчев Търговско дело № 20255500900433 по описа за 2025 година

Производството е с правно основание: чл. 432 от КЗ и чл.45 и чл. 52 от ЗЗД.

Образувано е по искова молба от Д. И. Г. от гр.С. против З., ЕИК **, град С. с правно основание чл.432 ал.1 от КЗ във вр. с чл.45 от ЗЗД и чл.429 ал.3 от КЗ във вр. с чл.86 ал.1 от ЗЗД и цена на иска: 40 903,35 евро /80 000 лв./, обезщетение за неимуществени вреди.

В исковата молба е изложено, че на 20.06.2022г., около 07.45ч., в землището на гр.С., на главен път I-5, около километър 235 /околовръстен път на гр.С./ е възникнало пътно транспортно произшествие /ПТП/. Пътният инцидент е настъпил изцяло по вина на А. К. А., ЕГН *****, в качество му на водач на лек автомобил Ауди 80, с рег. № **. Движейки се по околовръстния път на гр.С., посока запад-изток, водачът на лекия автомобил предприел маневра завой наляво, към изхода на отбивната на фирма „Л.“, където работел. Отбелязва се, че предприетата маневра не е била разрешена, поради наличието на знак В1 /’Забранено е влизането на пътни превозни средства’/ в северната крайпътна площ и защото въпросната отбивна е изход, а не вход за ППС. Предприемайки тази забранена маневра, лекия автомобил е навлязъл в лентата за насрещно движение. Непосредствено преди това, ищецът като водач на мотоциклет марка „Ямаха ИЗФ Р 1, с рег.№ **,

движейки се след лекия автомобил в същата посока, вече е бил предприел изпреварване, заемайки място в насрещната лента за движение. В резултат на предприетата неочаквана и забранена маневра от водача на лекия автомобил, последният е отнел предимството на изпреварващия мотоциклет и въпреки предприетата реакция от ищеца по намаляване на скоростта на движение, настъпил удар между лекия автомобил и мотоциклета.

Посочено е, че с Протоколно Определение от 14.10.2025г. по НОХД № 2524/2025г. по описа на Районен съд - С., съдът е одобрил постигнатото между страните споразумение, по силата на което е признал А. К. А., ЕГН *****/водач на лек автомобил Ауди 80, с рег.№ **/ за виновен в това, че при нарушаване на правилата за движение, визирани в ЗДвП и по непредпазливост е причинил средна телесна повреда на Д. И. Г., изразяваща се в контузия на левия бял дроб, довела до разстройство на здравето, опасно за живота - престъпление по чл.343 ал.1, б.'Б", във вр. с чл.342 ал.1 НК. На основание чл.78а ал.1 НК, деецът е бил освободен от наказателна отговорност и му е наложено административно наказание „ГЛОБА“ и лишаване от право да управлява МПС за срок от шест месеца. Определението на съда е влязло в законна сила.

Изложени са доводи, че съгласно разпоредбата на чл.383 ал.1 НПК, одобреното от съда споразумение за решаване на делото има последиците на влязла в сила присъда. Заявява се, че с оглед императивната разпоредба на чл. 300 от ГПК, влязлата в сила присъда /в случая Определение/ на наказателния съд е задължителна за гражданския съд, който разглежда гражданските последици от деянието, относно това дали е извършено, неговата противоправност и виновността на дееца.

Изложено е, че в резултат на описаното ПТП, пострадалият Д. Г. е получил множество телесни увреждания, а именно: Контузия на белия дроб вляво. Контузия на гръдния кош. Множествена травма. Масивно охлузване по гърба. Кръвонасядане в пясно опашната област. Разкъсно-контузна рана по левия лакът с ограничени движения. Множество рани и охлузвания по лявата ръка и дясна гривнена област. Масивен оток с ограничени движения и разкъсно контузии рани по лявото коляно. Масивна разкъсно-контузна рана по лявата подбедрица. Оток и кръвонасядане по лявата глезенна област. В тази насока е приложеното Съдебномедицинско удостоверение на живо лице № 2-

II/05.07.2022г.

Сочи се, че веднага след описаното ПТП, пострадалото лице е бил настанено по спешност в Клиниката по гръдна хирургия към У. с опасност за живота. Тази опасност за живота е произтичала поради контузията на левия бял дроб и голямата вероятност да настъпи усложнение от нея, т.н. постконтузионна пневмония. В конкретния случай, до това усложнение не се е стигнало поради проведеното адекватно и своевременно лечение с антибиотици, нестероидни противовъзпалителни, обезболяващи, антипиретици, противосъсирващи медикаменти и вливания на физиологични и противооточни разтвори.

Твърди се, че прекараните дни в болницата са били изключително мъчителни за пострадалото лице. Въпреки приеманите медикаменти, ищецът е изпитвал силни болки по цялото тяло, причинени от множеството телесни увреждания, причинени при пътния инцидент. Той е бил изцяло неподвижен, като единствено можел частично да движи дясната си ръка. През целия си осемдневен престой в клиниката, той е бил обслужван от майка си, която също е влязла в болницата като негов придружител. С помощта на майка си се е хранел. През първите три дни се е придвижвал до тоалетната с инвалидна количка, а след това на един крак, подскачайки на него.

Посочва се, че пациентът е бил изписан на 28.06.2022г. в относително възстановено общо състояние, без опасност за живота. Прибрал се е в дома си в гр.С., където е продължил да се възстановява. Ежедневните грижи за него били поети изцяло от майка му. С нейна помощ е започнал бавно и постепенно да става и ходи до тоалетна. Необходима му е била помощ и при хранене - да се изправи и седне на масата, да му се приготви и сервира храната и т.н. В този смисъл ищецът е бил зависим изцяло от грижите на майка си.

След около един месец, пострадалият започнал да става сам и да се обслужва без помощта на майка си. В следващите близо два месеца ищецът бавно се възстановявал и постепенно започнал все по-самостоятелно и без чужда помощ да се обслужва. Болничните му на няколко пъти били удължавани, като общата им продължителност била над три месеца /20.06.-24.09.2022г./. През този период ищецът изпитвал силни болки при дишане. Чувствал и силни болки в левия крак, във връзка с които му било назначена физиотерапия, която той провел.

При връщането си на работа, ищецът установил, че продължава да има проблеми с левия си крак при физическо натоварване. Това го принудило да напусне работата си и да започне нова, която била по-щадяща от предходната. Въпреки това болките продължили, а през зимата на 2023г. те станали и по-силни. Отново му били дадени болнични за 10 дни, в които провел рехабилитационни процедури. Бил е бил насочен към изследване с ЯМР.

Сочи се, че от направеното изследване с ЯМР е било констатирано увреждане на медиалния менискус на левия крак. Предписана му е била физиотерапия и редуциране на физическата активност. Този път му е бил разрешен отпуск по болест за общо 40 дни, за времето от 22.06-31.07.2023г.

Наведени са твърдения, че през изминалите оттогава две години, ищецът продължава да има болки в левия крак поради увредения менискус. Въпреки младата му възраст, не е налице възстановяване от това увреждане. Болките продължават, като са особено силни при физическо натоварване или в студено и променливо време. Лечението до настоящия момент е консервативно, но без особен ефект. Като последица от горното, сериозно е променено ежедневието му. От един активно спортуващ млад човек, вече повече от три години той е принуден да намали значително физическата си активност, за да не провокира болки в крака. Чувства се непълноценен и несигурен във физическо отношение, което му причинява значителен дискомфорт в ежедневието.

В обобщение се сочи, че са налице претърпени от ищеца неимуществени вреди, изразяващи се в причинени множество травматични увреждания, вследствие описаното ПТП, настъпило по вина на застрахования водач. Претърпените неимуществени вреди от ищеца в резултат на описаното ПТП, оценява на сумата 80 000 лв. /осемдесет хиляди лева/.

Посочва се, че от направената справка в електронния сайт на Г. се установява, че към 20.06.2022г./датата на ПТП/ за посочения по-горе лек автомобил Ауди 80, с рег.№ **, има сключена застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите в З., валидна до 05.08.2022г.

В изпълнение на разпоредбите на чл.498, ал.1 и чл.496, ал.1 от КЗ, на 22.07.2022г., ищецът чрез упълномощения си адвокат, е изпратил уведомление до ответното дружество за настъпилото застрахователно събитие и е предявил писмена застрахователна претенция по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите. Към застрахователната

претенция са приложени всички документи, с които той е разполагал за настъпилото ПТП, включително съставения Констативен протокол за ПТП, като изрично е посочена и банкова сметка, по която да бъде преведено определеното му застрахователно обезщетение. Претенцията е била получена от ответното дружество на 25.07.2022г., видно от приложената обратна разписка.

С Уведомление изх. № 3956/15.08.2022г., увреденото лице е било информирано, че претенцията му за изплащане на застрахователното обезщетение е получена, като в тази връзка е образувана щета № 0801-004037/2022-02. Без валидно правно основание и при превратно упражняване на правата си по чл.106 ал.3 КЗ, застрахователят е поискал от ищеца допълнителни документи, повечето от които не са били изготвени все още и с които той очевидно не разполага. С аналогично съдържание е и последвалото Уведомление изх. № 5174/25.10.2022г., като ответното дружество е съобщило на ищеца, че не било установено виновно противоправно поведение на водача на застрахования автомобил, както и връзката между това поведение и настъпилия вредоносен резултат, както и че се отказва изплащането на дължимото застрахователно обезщетение.

Моли, да се постанови решение, с което да се осъди З., ЕИК **, със седалище и адрес на управление град С., ** да заплати на Д. И. Г., ЕГН *****, с постоянен адрес гр.С., ** сумата 80 000 лв. /осемдесет хиляди лева/, представляваща обезщетение за неимуществени вреди от претърпени болки, страдания и дискомфорт, вследствие телесни увреждания, причинени при ПТП, настъпило на 20.06.2022г., ведно със законната лихва върху сумата, считано от 25.07.2022г. - датата на уведомяването на ответника за настъпилото застрахователно събитие до окончателното изплащане на обезщетението.

Моли, на основание чл.38 ал.2 от Закона за адвокатурата, да се осъдите ответното дружество да заплати на Адвокатско дружество Т. и Б., Булстат **, със седалище и адрес на управление гр.С., ** дължимото адвокатско възнаграждение за оказаната безплатна правна защита на ищеца.

На основание чл.127 ал.4 ГПК посочва банкова сметка за плащане на всички дължими суми от ответника в полза на ищеца по делото.

В законния срок ответникът е депозирал по делото отговор на исковата молба, с който оспорва исковата претенция в размер на 80 000 лева за

неимуществени вреди.

Заявява, че пред застрахователя е предявена претенция за изплащане на застрахователно обезщетение от Д. И. Г. за причинени неимуществени и имуществени вреди вследствие на ПТП от 20.06.2022г., във връзка с което е образувана застрахователна преписка №0801-004037/2022-02. По същата е взето отношение.

Оспорва изцяло предявената искова претенция за неимуществени вреди - по основание и по размер.

Оспорва всички твърдения в исковата молба по основанията на предявената претенция за неимуществени вреди.

Оспорва твърденията в исковата молба, че процесното произшествие е настъпило единствено по причина от действията на водача А. К. А. при управлението на МПС марка "Ауди" с рег. №**. В тази връзка, оспорва твърденията за механизъм на процесното произшествие, така както същият е описан в исковата молба, както и че същият се е осъществил само поради нарушение на правилата за движение от страна на водача А. К. А.. Посочва, че във връзка с настъпилото пътнотранспортно произшествие е съставен Констативен протокол за ПТП с пострадали лица от 20.06.2022г. На мястото служителите на ОД на МВР - С. са констатирани, че вината за настъпване на процесното ПТП е изцяло във водача на двуколесното МПС.

Поддържа, че произшествие от 20.06.2022г. е настъпило в причинна връзка от поведението на ищеца Д. И. Г. - като водач на МПС, поради извършено нарушение на чл. 20 от ЗДвП.

Твърди се, че Д. И. Г. се е движил с несъобразена и превишена скорост.

Също така се сочи, че водачът Д. И. Г. в нарушил и разпоредбите на чл.42, ал. 2 от ЗДвП.

Също така твърди, че Д. И. Г. се е движил без включени светлини, с което е ограничил възможността на А. К. А. своевременно да го забележи.

Твърди, че ищецът Д. И. Г. се е движил без включени светлини, с несъобразена скорост, предприел е изпреварване на забранено за това място нарушение на горечитираните норми и сам е поставил водача на МПС в невъзможност да го види и да реагира своевременно на внезапно появилата се опасност.

Поддържа, че ищецът като водач на двуколесно превозно средство е създал предпоставките за настъпване на произшествието и е станал основна и единствена, причина за осъществяването му.

Алтернативно, прави възражение за съпричиняване от страна на Д. И. Г. на база гореизложените факти.

Оспорва твърденията, че поради осъществяване на пътно - транспортно произшествие от 20.06.2022г., за ищеца Д. И. Г. да са настъпили описаните в исковата молба телесни травми и здравословни състояния.

Оспорва твърденията, че в причинно - следствена връзка с механизма на произшествието, за ищеца Д. И. Г. са настъпили телесни травми и здравословни състояния, като посочените в исковата молба, като оспорва и твърденията за техния морфологичен характер, за провеждане и естество на лечението и за неговата продължителност.

Оспорва твърдението, че спрямо ищеца като самостоятелни увреждания са настъпили сочените в исковата молба.

Оспорва твърдението, че е пострадала психиката на ищеца, както и че същия е силно депресиран, че изпитва силни болки. Сочи, че тези оплаквания не са потвърдени от никаква медицинска документация.

Оспорва твърденията, че и към момента е затруднен нормалният начин на живот на ищеца поради травма, настъпила при произшествието. Заявява, че с оглед представената медицинска документация ищецът е следвало да се е възстановил за не повече от четири месеца.

Изцяло оспорва твърденията, че възстановителния период от травмите, настъпили за ищеца от процесния инцидент не е завършил, тъй като не са налични данни за продължаващо лечение, рехабилитация или друго, обозначаващо незавършило лечение, вкл. към настоящия момент. Намира, че съобразно представените медицински документи, установяващи здравния статус на ищеца след ПТП, след проведеното лечение изход е с подобрене и не са налични данни оздравителния срок да не е завършил, да са настъпили неблагоприятни последици с траен характер или друго, от което да следва извод за незавършено лечение.

Оспорва твърдението, че ищецът е изпитал силен психически стрес, както и че същият продължава да изпитва такъв, също така, че изпитва страх

за своето бъдеще и че е напрегнат.

Оспорва твърденията за настъпили в причинно-следствена връзка с механизма на транспортния инцидент неимуществени вреди, за техния интензитет и проявление, твърденията за периода, през който са търпени, като оспорва и твърдението за настъпване на такива вреди, които да обосновават размера на исковата претенция, който е изключително завишен, прекомерен и не кореспондира нито с естеството на травмата, нито с характеристиките на проведеното лечение и срока на възстановяване, нито с липсата на данни за последващо лечение или ексцес, от което се налага извод за настъпило в обичайния срок възстановяване, нито с причините и обстоятелствата при осъществяването на произшествието, вкл. и относимата към момента на възникването на ПТП съдебна практика.

Категорично оспорва причинно следствената връзка между ПТП от 20.06.2022г. и констатираното близо година след ПТП увреждане на медиалния минискус на левия крак. Също така сочи, че по делото няма никакви медицински данни това увреждане изобщо да съществува.

На самостоятелно основание оспорва твърдението, че заявените с исковата молба вреди са настъпили в пряка, непрекъсната причинно-следствена връзка от осъществяване механизма на транспортния инцидент. Твърди изключителен принос на пострадалия за настъпване на травми при осъществяване на транспортния инцидент - поради извършени като водач на мотоциклет „ЯМАХА“, нарушения на установени от ЗДвП правила. Поддържа, че причина за настъпване на телесните травми за пострадалия е извършено нарушение на разпоредбите на Закона за движение по пътищата и Правилника за прилагането му и са възникнали поради липсата на обезопасяване чрез поставяне на защитна каска, както и на защитно облекло. Според ответника, с това си поведение, в нарушение на разпоредбата на чл. 137Е от ЗДвП, пострадалият - като водач на МПС марка „ЯМАХА“ е създал предпоставките за настъпването на травми при осъществяване механизма на произшествието и е улеснил тяхното възникване.

Оспорва размерът на предявения иск за неимуществени и имуществени вреди, като счита същия за изключително завишен, недължим и заявен в противоречие с принципа за справедливост, прогласен в чл. 52 от ЗЗД.

Счита, че исковата сума, претендирана за обезвреда на неимуществени

вреди е недължима и поради съпричиняване на ищеца за настъпване на сочения вредоносен резултат, поради което следва да бъде приложена разпоредбата на чл. 51, ал. 2 от Закона за задълженията и договорите.

Оспорва изцяло иска за присъждане на лихва по претенцията за неимуществени и имуществени вреди - като неоснователен, по съображенията за неоснователност на главния иск.

Моли, да се отхвърлят предявените от Д. И. Г. искове, като неоснователни и недоказани.

Възразява срещу искането за присъждане в полза на ищеца на направени по делото разноски, в случай, че е заявено искане за освобождаване от заплащане на държавна такса за производството и от разноски, и в случай, че това искане бъде уважено.

Възразява срещу искането за присъждане на адвокатско възнаграждение за процесуално представителство на ищеца с аргумент от чл. 78, ал. 1 ГПК, като оспорва и размера на претендирания адвокатския хонорар като прекомерен в случай, че надвишава минималните размери съгласно Наредба №1/2004г. на ВАС.

Претендира съдебно-деловодни разноски, както и юрисконсултско възнаграждение.

По делото е постъпила допълнителна искова молба, с която ищецът изцяло поддържа исковата претенция, ведно с всички направени доказателствени искания в исковата молба, включително и за допускане на гласни доказателства относно характера, продължителността и интензитета на претърпените неимуществени вреди от ищеца.

Счита за неоснователни направените възражения относно основанието и размера на предявения иск и за намаляване на дължимото обезщетение на основание чл.51 ал.2 ЗЗД, като конкретни съображения в тази насока ще изложи след събирането на останалите относими доказателства. Посочва, че е изцяло неприемлива изложената теза в ОИМ, че „ ..ищецът като водач на двуколесно превозно средство е създал предпоставките за настъпване на произшествието и е станал основна и единствена причина за осъществяването му." Отбелязва, че към исковата молба е приложено влязлото в сила Протоколно Определение от 14.10.2025г. по НОХД № 2524/2025г. по описа на

Районен съд - С., с което и на основание постигнато споразумение, наказателния съд е признал А. К. А., ЕГН *****/водач на лек автомобил Ауди 80, с рег.№ ** / за виновен в това, че при нарушаване на правилата за движение, визирани в ЗДвП и по непредпазливост е причинил средна телесна повреда на Д. И. Г., изразяваща се в контузия на левия бял дроб, довела до разстройство на здравето, опасно за живота - престъпление по чл.343 ал.1, б."Б", във вр. с чл.342, ал.1 НК.

Излагат се съображения за приложението на чл. 300 от ГПК и се сочи, че в конкретния случай е доказано, че именно А. К. А., ЕГН *****, като водач на лек автомобил Ауди 80, с рег.№ ** и поради нарушаване на правилата за движение е причинил средна телесна повреда на ищеца, както и други телесни увреждания, описани в исковата молба. Ето защо и противно на твърденията на ответното дружество, искът е безспорно доказан по основание още на този ранен етап от делото.

Оспорва като неоснователно направеното възражение за намаляване на дължимото обезщетение на основание чл.51 ал.2 ЗЗД. Намира, че изцяло произволни и голословни са твърденията в ОИМ, че ищецът се е движел с несъобразена и превишен скорост, без включени светлини и е предприел маневра изпреварване на забранено за това място. Твърди се, че предприетата маневра изпреварване от ищеца е била на разрешено място, а скоростта на движение е била в рамките на позволената от 90 км/ч. за този участък от пътя. Отбелязва се, че както е посочено в одобреното споразумение, водачът на лек автомобил Ауди 80, с рег.№ ** е предприел забранена маневра /ляв завой / и то без да се убеди, че няма да застраши останалите участници в движението.

От друга страна заявява, че изцяло голословно и неуместно е твърдението, че ищецът е бил без поставена предпазна каска при възникване на ПТП, след като не е налице травма по главата му. Що се отнася до твърдението за липса на защитно облекло, без правно основание на ищеца се вменява задължение, каквото той няма. Посочва се, че относимата правна разпоредба, с оглед естеството на направеното възражение е чл.137 б. „Е” ЗДвП.

По делото е постъпил допълнителен отговор от ответника, в който е заявено, че поддържа всички направени с първоначалния отговор възражения.

Поддържа направеното възражение за съпричиняване от страна на

ищеца.

Съдът намира за установено следното от фактическа страна:

Между страните не се спори, че към 20.06.2022 г./датата на ПТП/ за лек автомобил Ауди 80, с рег.№ **, има сключена застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите в З., валидна до 05.08.2022 г..

С Протоколно Определение от 14.10.2025г. по НОХД № 2524/2025г. по описа на Районен съд - С., съдът е одобрил постигнатото между страните споразумение, по силата на което е признал А. К. А., ЕГН *****/водач на лек автомобил Ауди 80, с рег.№ **/ за виновен в това, че при нарушаване на правилата за движение, визирани в ЗДВП и по непредпазливост е причинил средна телесна повреда на Д. И. Г..

Относно претърпените от ищцата болки и страдания са събрани гласни доказателства: свидетелят Диана Димитрова Г.а установява, че била първа смяна на работа, когато получила телефонно обаждане от полицията, че синът ѝ е претърпял катастрофа и се намира в Окръжна болница - С. в отделението по „гръдна хирургия“. Отишла в отделението и се срещнала с лекарите и с него. Лекарите казали, че има много сериозни наранявания в белия дроб и има опасност за живота му. Имал и други наранявания по ръцете и по краката. Като го видяла в деня на катастрофата, лежал в леглото целият в бинт и в неадекватно състояние. Отговарял несвързано. Когато баща му дошъл първия ден след катастрофата и се опитал да го изправи той се свлякъл в краката му и паднал. Всичко го боляло, не можел да става, нито да се храни. По съвет на лекарите останала да се грижа за него в болницата 24 часа. Бил на подлога първите дни и от неудобство цял ден се стискал. Лявата му ръка била изцяло обездвижена, а дясната, до определена степен можел да я вдигне. Бил силно депресиран, че майка му трябва да се грижи за него като малко дете. В болницата били 8 дни. След това започнал да се изправя седнал в леглото. Когато го изписали от болницата, с инвалидна количка го свалили до колата, защото не можел да върви сам и го прибрали в къщи. Малко по късно започнал да се подпира на патерица. Отново с чужда помощ ходел до тоалетна и всички нужди, които имал. В дома се придвижвал с патерица. Негов приятел рехабилитатор идвал да му помага да се раздвижва. Три месеца бил в болнични в къщи. За първи път излезнал навън 2-3 месеца след изписването му за да отиде на физиотерапия, понеже продължавали болките в тялото и

най-вече в крака. Първият път ходил в Кинезитерапия център. Сочил, че при физическо натоварване и при всяка промяна на времето продължава да има болки и се оплаква от болки в крака. Втори път се наложило да ходи на физиотерапия в НВО. Имало промяна в състоянието му, но станал депресиран. Обичал да ходи с приятели по планините, на разходки и на фитнес. Сега спрял да ходи на фитнес и по планините, заради силните болки. От малък имал страст към моторите, но вече няма мотор и изпитва силен страх към моторите. Състоянието му е по добро, но когато има по-тежка физическа работа се оплаква в болки в крака. Шофира лека кола, но моторите ги избягва.

Свидетелят П.Н.К. установява, че познава ищеца от 9 години, тъй като са приятели. На 21-ви ищецът му изпратил съобщение, че е в болницата. Посетил го три дни след приемането му в болницата, заради работния си график. Твърди, че работи като рехабилитатор. Когато отишъл за първи път при него, имал закачена система. Лежал по гръб, цялото му тяло било в рани. Лявата му страна била по-сериозно травмирана, не можел да се движи изобщо. Десният крак и дясната ръка имали рани, а също и по гърба. Бил видимо депресиран и се чувствал много зле. По време на болничния престой не можел да извършва нищо, майка му била постоянно до него. Дори най-малките движения предизвиквали болки. След престоят му в болницата го посещавал три пъти седмично след работа, на приятелски начала, за да му помогне да си върне самостоятелността. Цялата рехабилитация била много трудоемка и болезнена заради оттоците. Възстановяването му било бавно, раните били дълбоки. Не можел да натоварва мускулите, заради белодробния капацитет и болките при дишане. Не успял да възстанови коляното, клековете били доста трудни. Тогава го насочил да комбинира с електротерапия. Направил два курса на електролечение. Свидетелства, че болката продължава да си я има в ежедневието. Към настоящият момент избягва да се натоварва. Преди ходили по планините, но от този инцидент насам чувствал дискомфорт и вече не идва. Все още го боли крака, при променливо време и при по-тежки натоварвания. Моторите му били голяма страст, дори покупката на първият му мотор за него било голямо удоволствие. Твърди, че тази тема вече не присъства в техните разговори, защото изпитва страх. Сочил, че няма мотор в момента. Не е притежавал мотор от пътния инцидент насам. Периода на възстановяване продължава и към настоящия момент заради болките, които усеща в крака.

Съдът кредитира показанията на разпитаните по делото свидетели, установяващи претърпените от ищеца болки и страдания. Свидетелите са били в непрекъснат контакт с него, така че показанията им могат да установят физическото и психическо състояние на ищеца след катастрофата, претърпените от него болки и страдания, причинени от процесното ПТП, които показания се подкрепят и от заключението на КСМАТЕ в медицинската му част.

По делото са събрани гласни доказателства относно механизма на ПТП. Свидетелят А. К. А. установява, че участвал в пътният инцидент на околоръстното. Пътувал за работа и когато приближил към фирмата подал ляв мигач, погледнал в лявото огледало и видял, че няма никой. Погледнал отсреща и видях една черна кола, изчакал да премине и започвал маневрата да завие наляво. След това усетил някакъв тласък, удар, все едно нещо се ударило в колата и колата тръгнала напред. Излезнал и видял, че момчето се ударило в неговата кола и тръгнал да му помогне защото бил целия в кръв. Твърди, че бил в дясната лента, дал мигача за наляво тръгнал да завие, след като изчакал насрещната кола да премине. Гледал лявото огледало. Като тръгнал да завива на ляво точно по средата се случило. Задна дясна част на неговия автомобил бил засегнат. Нямам екипировка за мотористи. Стоял до момчето, докато дойде линейката. Свидетелства, че носел предпазна каска.

Свидетелят П. С. П. установява, че карал тежкотоварен камион. Движил се в посока запад-изток. Мотора излезнал от пресечката на с.Богомилово и карал постоянно след него. Минали моста, който е за града и започнал да намаля, защото имало лек автомобил бяло „Ауди“ 80 пред него. Минали три коли в посока изток –запад, „Аудито“ пуснало ляв мигач и тръгнало да завива към базата на логистиката. Тогава мотора в същото време започнал да го изпреварва, след като изчакал трите коли насреща. Двете неща се случили едновременно. След като водачът на „Аудито“ предприел маневра завой наляво в този момент моториста започнал да изпреварва. Забил се в задната част на „Аудито“, което почти било влезнало в отбивката. Била смачкана задна дясна част, някъде около номера. „Аудито“, било пред камиона и моториста не видял, че има кола пред камиона. „Аудито“ като завило мотора се ударил в него. Мотоциклетиста хвъркнал отстрани и свидетеля спрял с камиона с едно шише вода. След 5-10 минути тръгнал, защото се образувало голямо

задръстване. Твърди, че се движил с 80 км./ч. през целия път, а там намалил на 50-40 км./ч. Установява, че мотоциклетиста бил с каска. Мотоциклетиста като паднал първо се изправил и после се строполил на земята.

По делото е приета КСМАТЕ от заключението на която се установява, че при ПТП на 20.06.2022 г. ищецът Д. Г. е получил множество телесни увреждания: контузия на левия бял дроб; контузия на гръдния кош, без костни лезии; множество контузии от по-лека степен с охлузвания на гърба, поясно опасната област, лявата ръка, дясна китка; разкъсно - контузна рана на левия лакът; разкъсно - контузна рана на лявата подбедрица. През първия месец ищецът е бил лекуван на леглови режим, а след първия месец е започнал да става сам и да се обслужва без чужда помощ. От амбулаторните листи е видно, че болковият синдром предизвикан от контузията на коляното е продължил повече от 3 месеца поради което е провеждал неколккратно физиотерапевтични курсове. Повлиявал се е бавно. Относно травмата на гръдния кош няма данни /рентгенолични и клинични/ за лезия на ребрени структури, гръдна кост, гръдни прешлени, междуребрени и паравертебрални мускули. От това следва, че травмата на лявото коляно е покрила медикобиологичния квалифициращ признак на средна телесна увреда. Гръдната травма е покрила медикобиологичния квалифициращ признак на лека телесна увреда. Останалите травми на двете ръце и глезена и охлузването на гърба са с период на възстановяване по-кратък от 30 дни, поради което експертното заключение е, че те са предизвикали дискомфорт и временно неудобство при движение на съответните крайници и снага. Множествените травми-рани, охлузвания и контузии, които е получил Д. Г. в резултат на случилото се ПТП на 20.06.22 г., независимо, че са били без органични лезии са предизвикали много болки и страдания, които той е изтърпял особено през първия следтравмен месец. Те са в пряка причинно следствена връзка с получените травми. Контузията на гр. кош и белия дроб, съчетано с охлузването по гърба е травма, която е с болкова характеристика, особено през първите 20-25 дни. Травмата на ЖС включваща увреда на задния рог на медиалния менискус е била болезнена особено през първите 2 месеца, а походката се е изглаждала през първите 3 месеца. Контузията на левия бял дроб е лекостепенна и болковият синдром е бил предизвикан от контузията на гръдния кош. При многократните образни изследвания не е установена лезия на органи, което е първата причина за опасност за живота. Втората е развиването на посттравматична пневмония. В случая още същия ден след ПТП е хоспитализиран в УМБАЛ-Ст. Загора и е започната АБ профилактика. По този начин и втората опасност не е създавала риск за живота на ищеца. Оздравителният период от контузията на гръдния кош е около 30 дни. При осъществения експертен преглед на 17.04.26 г. на ищеца Д. И. Г. се установи, че клиничните симптоми за подвижност на медиалния менискус или за причиняването на блокажи от негова страна са отзвучали. За това е бил достатъчен тримесечен период на пазене на лявото коляно след травмата. От

заклучението на ЯМР изследването се чете, че в задния рог на медиалния менискус се вижда дискретна високо сигнална ивица, без прекъсване на артикулиращите повърхности. От друга страна от амбулаторните листи от прегледи при ортопед/2 месеца след произшествието/ са установени следи от охлузвания по предния аспект на подбедрицата и предната страна на коляното, походка нормална, пълна екстензия, болезнена крайна флексия, палпаторна болезненост върху лигаментум пателе, без данни за вътреставен излив. От така описания статус следва заключението, че коляното е получило директна контузионна травма без да е било подложено на тежко извиване или усукване, при каквито движения се получава разкъсването на менискуса. При експертния преглед заключението е, че коляното е възстановено напълно. През м. септември по препоръка и с насочване от амбулаторен ортопед ищецът е насочен за провеждане на физиотерапевтичен курс по отношение на болката в лявото коляно. Същият ден е консултиран с физиотерапевт, който е назначил: аналитична ЛФК, НЧТ, Ниско честотен магнит. Тези процедури са извършвани по-дълго от нормалния курс/6 броя/, а около 12. След около 5-6 месеца е проведен още един курс на физиотерапия. При разговора с ищеца се уточни, че освен курсовете в рехабилитационни центрове е провеждал и рехабилитация в домашни условия под контрол на професионалист. При извършения експертен преглед ищецът уточни, че получава болка при многократни качвания и слизания по стълби, при рязко изправяне от клек и при промяна в климатичните условия. При ходене с бавен ход и по равно няма болка. Травмите, които е получил ищецът Д. И. Г. при процесното ПТП от 20.06.22 г. покриват медико биологичния характеризиращ признак на средна телесна увреда за травмата на гръдния кош и ЛКС, а за останалите травми се покриват признаците за множество леки телесни увреди. Периодът на възстановяване от множеството контузионни травми получени при ПТП-то от 20.06.22 г. е до 2,5-3 месеца. При извършения експертен преглед се установи, че няма налични последици налагащи ново активно лечение. От медицинската документация и от данните в ДП № 1228 зм-135/22 г. по описа на сектор ПП - С. се вижда, че ищецът Д. И. Г. в момента на произшествието е пътувал с предпазна каска, която не е изпаднала дори при самия удар в другия автомобил. Относно локални предпазни средства - кори по подколениците и предмишниците, налакътници, ръкавици, ризница, наколенки и други протектори той не е имал по себе си. Това се доказва и от наличните охлузвания по подколениците и предмишниците и ранички върху коляното и лакътя. Ако се предположи, че той е имал поставени такива предпазни средства, то травмите биха били чувствително по-малко на брой и извъяващи се в по-лека степен. От медицинските документи представени към ТД № 433/25г са представени амбулаторни листи от ортопед с насочване към кинезитерапевт за провеждане на рехабилитация и електропроцедури. Успоредно с тях са налични и амбулаторни листи за започване на такива процедури и други амбулаторни листи след провеждането на процедурите в съответните медицински центрове, за оценка на получения ефект.

Рехабилитация е извършвана и в домашни условия под професионален контрол. От медицинската документация няма следи за придружаващи заболявания, нито за предходни травми. При разговора с ищеца на 17.04.26 г. беше уточнено, че той не е преживявал по-стари ПТП-та, от които да има следи и остатъчни дефекти, а също и не съобщава за хронични заболявания. Диагнозата „Травма на няколко структури на коляното“ е поставена от ортопед в амбулаторен лист от 08.09.22 г. Потвърдена е диагнозата от кинезитерапевт на 08.09.22 г. Тогава е започнал физиотерапия. В амбулаторен лист от 15.09.22 г. отново при ортопед е продължена препоръката за физиотерапия. В амбулаторен лист от 20.09.22 г. от кинезитерапевт е насочен към рехабилитационен център, където е започнал лечебни процедури. От Амб. лист от 07.03.23 г. от кинезитерапевт е описано увреденото ляво коляно и също е започната физиотерапия. В амбулаторен лист от 16.03.23 г. е оценен ефекта на физиопроцедурите от кинезитерапевт. На 25.04.23 г. в амбулаторен лист от ортопед е препоръчан ЯМР. Той е осъществен на 23.05.23 г. При преглед от ортопед на 22.06.23 г. е описано увреждането на медиалния менискус. Тъй като болката в ЛКС е започнала още от момента на случилото се ПТП, може да се направи извода, че лекостепенната увреда на задния рог на медиалния менискус е получена при същото това ПТП, а не при друга травма.

На 26.06.2022 г., на път № I- 5, км 235⁺⁰⁰⁰, около 07:50 ч в посока от запад на изток се е движил мотоциклет Ямаха ИЗФ РІ с рег. № **, управляван от Д. И. Г.. В същото време, в същата посока пред него се е движил т.а. МАН с прикачено полуремарке тип „гондола“, управляван от П. С. П.. Пред товарният автомобил се е движил л.а. Ауди 80 с рег. № **, управляван от А. К. А.. Било е светлата част на денонощието. Видимостта е била нормална. Участъкът от пътя е прав и хоризонтален с две пътни ленти, по една за всяка посока, разделени с пътна маркировка М5 „Двойна смесена линия“, като прекръснатата линия е от южната страна. Пътната настилка е била суха. Към този момент водачите на л.а. Ауди и на мотоциклет Ямаха са нямали пряка видимост един към друг В близост до изхода от базата на фирма „Л. БГ“ ООД, водачът на автомобила е намалил скоростта на движение и е предприел завой наляво с намерението да продължи движението си на север, към базата, влизайки през изхода. Вследствие на това забавяне, водачът на т.а. МАН също е предприел намаляване на скоростта на движение. Водачът на мотоциклет Ямаха е възприел ниската скорост на движение на товарния автомобил и е предприел изпреварването му. На около 39 м преди мястото на удара, водачът на мотоциклета е възприел завиващият л.а. Ауди като опасност за движението си, предприел аварийно спиране и се е насочил към своята/южната пътна лента с намерението да прекрати изпреварването. Към този момент л.а. Ауди се е намирал на около 17 м преди мястото на удара. Тъй като времето, необходимо на водача на мотоциклет Ямаха да намали скоростта на движение така, че да не настъпи удар с попътно движещия се пред него л.а. Ауди, който е предприел завиване наляво е 4,07 сек и е по- голямо от времето за движение на мотоциклета от момента на възникване на опасността до момента на удара

(времето на удара) - 1,47 сек е настъпил удар с челните състави на мотоциклет Ямаха в задните десни състави на л.а. Ауди. Мястото на удара е в южната пътна лента - на около 4,75 м западно от линията на ориентира и на около 5,25 м южно от северната граница на платното за движение. Скоростта на движение на мотоциклет Ямаха преди удара, непосредствено преди задействане на спирачната уредба е била около 96 км/ч, а към момента на удара - около 90 км/ч. Скоростта на л.а. Ауди непосредствено преди ПТП, към момента на предприемане на маневрата „Завиване наляво“ е била 47 км/ч, а към момента на удара - около 39 км/ч. Към момента на удара, мотоциклетът е бил разположен в южната пътна лента, а автомобилът е бил в процес на завиване, като страничните му леви състави са заемали част от северната пътна лента. След удара, л.а. Ауди се е завъртял около вертикалната си ос обратно на часовата стрелка, продължил движението си в посока на североизток и се е установил в покой северно от платното за движение с предна част насочена на североизток така, както е описан в протокола за оглед и нанесен в мащабната скица. В резултат на удара, мотоциклета е изпаднал на пътната настилка и плъзгайки се е продължил движението си в посока на югоизток. Установил се е в покой южно от платното за движение на десните си състави, с предна част насочена на юг така, както е описан в протокола за оглед и нанесен в мащабната скица. Водачът на мотоциклета е изпаднал от него и се е установил в покой върху пътната настилка. Вследствие на ПТП са причинени телесни увреждания на мотоциклетиста, а по двете МПС са настъпили материални щети. Участъкът от пътя в района на ПТП е прав и хоризонтален. Платното за движение е двупосочно, с по една лента за движение в посока. Пътните ленти се разделени с пътна маркировка М5 „Двойна смесена линия“, като прекъснатата линия е от южната страна. Всяка пътна лента е с ширина по 4,50 м. За посоката на движение на МПС в посока от запад на изток има поставен пътен знак Д25.1 „За използването на пътя се изисква платена винетна или ТОЛ такса“. В процесния пътен участък към датата на настъпване на ПТП, за посоката на движение на мотоциклет Ямаха и л.а. Ауди от пътния възел (разположен западно от мястото на удара) до мястото на удара няма поставени пътни знаци, регламентиращи скорост на движение. Преди да предприеме изпреварване на товарният автомобил, водачът на мотоциклета е имал ограничена видимост към л.а. Ауди, тъй като той се е движил попътно пред т.а. МАН с прикачено полуремарке. Водачът на мотоциклета е възприел като опасност за движението си л.а. Ауди, когато се е намирал на разстояние 21,58 м от задната част на автомобила и на 38,88 м от мястото на удара. Преди настъпване на ПТП водачът на мотоциклета е бил в процес на изпреварване на т.а. МАН и се е намирал в северната пътна лента. Към момента на предприемане на завиване наляво от водача на л.а. Ауди, водачът на мотоциклета се е движил в северната пътна лента. Мястото на удара се намира в южната пътна лента, която е предназначена за движение на мотоциклета в посока от запад на изток. Към момента на удара, мотоциклета е бил разположен в южната/полагащата му се пътна лента, автомобила е бил в

процес на завиване, като страничните му леви състави са заемали северната пътна лента. Съгласно пътната маркировка в района на ПТП - М5 „Двойна смесена линия“, като прекъснатата линия е от южната страна, изпреварването в процесния пътен участък е разрешено за ППС, движещи се в посока от запад на изток. За посоката на движение на МПС в посока от запад на изток от пътния възел (разположен западно от мястото на удара) до мястото на удара има поставен пътен знак Д25.1 „За използването на пътя се изисква платена винетна или ТОЛ такса“. Водачът на мотоциклета е НЯМАЛ техническата възможност да предотврати настъпването на ПТП като предприеме аварийно спиране, тъй като разстоянието, което е необходимо, за да не настъпи удар с попътно движещия се пред него л.а. Ауди е по-голямо от разстоянието, на което се е намирал мотоциклет Ямаха към момента, в който водачът на л.а. Ауди е предприел завиване наляво. Водачът на мотоциклета е НЯМАЛ техническата възможност да предотврати настъпването на ПТП като промени направлението на мотоциклета надясно, тъй като е бил в процес на аварийно спиране и водачът няма контрол над управлението му в този момент. ПТП е настъпило на път извън населено място. Максимално допустимата скорост за движение на пътя в района на ПТП е 90 км/ч. Скоростта на движение на мотоциклета не е в причинно-следствена връзка с настъпване на ПТП. Водачът на мотоциклет Ямаха е нямал техническата възможност да предвиди действията на водача на л.а. Ауди. ПТП не би настъпило ако водачът на л.а. Ауди е продължил движението си напред, без да предприема завиване наляво, независимо от факта, че скоростта на движение на мотоциклета е по-висока от максимално допустимата скорост за движение извън населено място. С действията на водача (едновременно закъснително движение и завиване наляво), автомобилът се е явил като „преграда“ за траекторията на движение на мотоциклета. В този смисъл, скоростта на мотоциклета е била съобразена с условията на пътя. огледалото за обратно виждане, може да се направи заключението, че водачът на л.а. Ауди е имал техническата възможност да възприеме движещият се зад него мотоциклет Ямаха непосредствено преди и към момента на предприемане на маневрата „Завиване наляво“. Водачът на л.а. Ауди е предприел завиване наляво с намерението да продължи движението си на север, към базата на фирма „Л. БГ“ ООД, като влезе през изхода, предназначен за излизане на ППС от базата в посока от изток на запад. Независимо от факта, че скоростта на движение на автомобила е по-ниска от максимално допустимата за движение извън населено място, тя не е съобразена с конкретната пътна обстановка към момента на настъпване на инцидента - приближаващият се попътно отзад мотоциклет Ямаха. На практика, л.а. Ауди се е явил като „преграда“ за движението на мотоциклета в направлението, в което се е движил. В конкретната пътна ситуация, ПТП настъпва при прав участък от пътя и няма как да се изчисли критична скорост на странично плъзгане, тъй като няма движение на МПС в завой. В конкретната пътна ситуация, тъй като е налице попътно движение на автомобила и мотоциклета, условието да не настъпи удар между тях е водачът

на мотоциклета да предприеме аварийно спиране, когато е на разстояние най-малко 42,53 м до автомобила. Водачът на мотоциклета е предприел своевременно аварийно спиране, още към момента на предприемане на завиване наляво от водача на автомобила, но към този момент разстоянието на мотоциклета до мястото на удара е било 38,88 м, т.е. по-малко от разстоянието, необходимо за предприемане на аварийно спиране и ударът е бил неизбежен. Към момента на удара, мотоциклета е бил в процес на интензивно/аварийно спиране, а скоростта му в момента на удара е била 90,39 км/ч. Към момента на навлизане на л.а. Ауди в северната пътна лента, той се е намирал на 4,46 м от мястото на удара, а мотоциклет Ямаха - на 13,59 м от мястото на удара. Водачът на мотоциклета е предприел аварийно спиране още към момента на предприемане на завиване наляво от водача на автомобила, преди момента на навлизане на л.а. Ауди в северната пътна лента. Непосредствено преди ПТП, водачът на мотоциклета е бил в процес на изпреварване. Водачът на мотоциклет Ямаха е нямал техническата възможност да предвиди действията на водача л.а. Ауди. Скоростта на движение на мотоциклета не е в причинно-следствена връзка с настъпване на удара, тъй като при изчислената му скорост на движение не би настъпило ПТП, ако водачът на л.а. Ауди е продължил движението си напред и не е предприел завиване наляво, тъй като с действията си (едновременно намаляване на скоростта на движение и завиване наляво) автомобилът се е явил като преграда за траекторията на движение на мотоциклета. В този смисъл, скоростта на мотоциклета е била съобразена с реалните пътни условия. Водачът на л.а. Ауди е имал техническата възможност да възприеме движещият се зад него мотоциклет, но въпреки това е предприел намаляване на скоростта на движение и завиване наляво с намерението да продължи движението си на север, към база на фирма „Л. БГ“ ООД, като влезе през изхода, предназначен за излизане на ППС от базата в посока от изток на запад. В този смисъл, поведението на водача на автомобила и по-конкретно предприетото завиване наляво и намаляването на скоростта на движение, не е било съобразено с реалните пътни условия - приближаващият се попътно отзад мотоциклет Ямаха. Скоростта на движение на мотоциклета преди да предприеме аварийно спиране е била по-висока от максимално допустимата скорост на движение в участъка от пътя, където е настъпило ПТП. От това неравенство следва извода, че водачът на мотоциклет Ямаха е НЯМАЛ техническата възможност да предотврати настъпването на ПТП, тъй като времето, необходимо на водача на мотоциклет Ямаха да намали скоростта на движение така, че да не настъпи удар с попътно движещия се пред него л.а. Ауди е 4,07 сек и е по-голямо от времето на удара (времето за движение на мотоциклета от момента на възникване на опасността до момента на удара -1,47 сек). Водачът на мотоциклет Ямаха е НЯМАЛ техническата възможност да предотврати настъпването на ПТП като предприеме аварийно спиране, тъй като разстоянието, което е необходимо, за да не настъпи удар с попътно движещия се пред него л.а. Ауди в конкретната пътна ситуация е по-голямо от разстоянието, на което се е намирал мотоциклета към момента, в

който водачът на л.а. Ауди е предприел завиване наляво. Водачът на мотоциклет Ямаха е НЯМАЛ техническата възможност да предотврати настъпването на ПТП като промени направлението на мотоциклета надясно, тъй като е бил в процес на аварийно спиране и в този момент водачът няма контрол над управлението му. Водачът на л.а. Ауди е ИМАЛ техническата възможност да предотврати ПТП, като преди да предприеме намаляване на скоростта и завиване наляво се съобрази с положението, посоката и скоростта на движение на движещия се зад него мотоциклет Ямаха и го пропусне да премине покрай него. ГПП не би настъпило, ако водачът на л.а. Ауди е продължил движението си напред, без да предприема завиване наляво. В резултат на действията на водача - едновременно намаляване на скоростта на движение и завиване наляво към изхода от базата на фирма „Л. БГ“ ООД, автомобилът се е явил като преграда за траекторията на движение на мотоциклета. ПТП би било предотвратимо за водача на мотоциклета в друга пътна ситуация, при която към момента на предприемане на маневрата „Завиване наляво“ и намаляване на скоростта на движение на л.а. Ауди, мотоциклета се е движил със скорост около 53 км/ч и по-малка от нея. Причините за настъпване на ПТП от експлоатационно техническа гледна точка са субективните действия на водача на л.а. Ауди, който преди да предприеме завиване наляво не се е съобразил с положението, посоката и скоростта на движение на движещия се зад него в съседна лява пътна лента мотоциклет Ямаха и не го е пропуснал да премине покрай него. ПТП не би настъпило, ако водачът на л.а. Ауди е продължил движението си напред, без да завива наляво. В резултат на действията на водача - едновременно завиване наляво към изхода от базата на фирма „Л. БГ“ ООД и намаляване на скоростта на движение, автомобилът се е явил като преграда за траекторията на движение на мотоциклета. За мотоциклет Ямаха ударът е настъпил в предните/челните му състави, а за л.а. Ауди ударът е настъпил в задните десни състави. водачът на мотоциклет Ямаха е НЯМАЛ техническата възможност да предотврати настъпването на ПТП като предприеме аварийно спиране, тъй като разстоянието, което е необходимо, за да не настъпи удар с попътно движещия се пред него л.а. Ауди е по-голямо от разстоянието, на което се е намирал мотоциклета към момента, в който водачът на л.а. Ауди е предприел завиване наляво, а времето, необходимо на водача на мотоциклет Ямаха да намали скоростта на движение така, че да не настъпи удар с попътно движещия се пред него л.а. Ауди от 4,07 сек е по-голямо от времето на удара - 1,47 сек. Водачът на мотоциклет Ямаха е НЯМАЛ техническата възможност да предотврати настъпването на ПТП като промени направлението на мотоциклета надясно, тъй като е бил в процес на аварийно спиране, а в този момент водачът няма контрол над управлението му. В материалите по ДП № 135/2022 г. по описа на сектор „Пътна полиция“ при ОД на МВР гр. Ст. Загора има данни, че след удара и изпадането на водача на мотоциклета върху пътната настилка той е бил с поставена предпазна каска. В материалите, приложени по делото няма данни дали към момента на настъпване на ПТП,

водачът на мотоциклет Ямаха е бил с предпазно облекло/мото екип (кори, налакътници, ръкавици, ризница, наколенки, протектори, яка). Няма данни как е бил облечен пострадалият. Мотоциклет Ямаха е оборудван с преден фар. В материалите, приложени по делото няма данни дали към момента на настъпване на ПТП е бил включен. В материалите по ДП № 135/2022 г. по описа на сектор „Пътна полиция“ при ОД на МВР гр. Ст. Загора има данни, че водачът на т.а. МАН с прикачено полуремарке е възприел, че зад него от доста време се движи процесният мотоциклет, което от техническа гледна точка означава, че е било възможно той да бъде възприет от другите участници в движението. Времето за движение на л.а. Ауди от момента на навлизането му в пътната лента, предназначена за насрещно движение до мястото на удара е било 0,4 сек. от момента на предприемане на завиването наляво от водача на л.а. Ауди, до момента на навлизането на автомобила в северната пътна лента, мотоциклета е изминал разстояние 25,29 м. Разстоянието на мотоциклета до мястото на удара, към момента на навлизане на л.а. в пътната лента, предназначена за насрещно движение (лявата пътна лента) е било 13,59 м. В конкретната пътна ситуация ПТП не е настъпило в пътната лента, предназначена за насрещно движение и анализът по отношение разстоянието, необходимо на водача на мотоциклета да изпълни тип маневрата „Смяна на пътна лента“ и съответно какво е времето, необходимо за изпълнение на тази маневра не е от значение за предотвратимостта на удара. Движението на мотоциклета към момента на предприемане/изпълнение на маневрата „Изпреварване“ е било равноускорително.

В съдебно заседание вещото лице медик уточни, на ищеца са причинени поотделно две средни телесни повреди, каквито представляват увреждането на гръдния кош в комбинация с белодробната травма и увреждането на лявото коляно. Останалите травми по своя медикобиологичен признак представляват леки телесни повреди.

Предвид установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

За да се ангажира отговорността на застрахователя по чл. 432, ал. 1 от КЗ, е необходимо към момента на увреждането да съществува валидно застрахователно правоотношение, породено от договор за застраховка „Гражданска отговорност“, между прекия причинител на вредата и застрахователя, при спазване на изискванията на чл. 380 от КЗ. В случая между страните не е спорно наличието на валидно застрахователно правоотношение към датата на процесното ПТП - 20.06.2022 г., по силата на което ответникът по делото е поел задължение да обезщети увредените при използването на застрахования автомобил трети лица.

На следващо място следва да са налице и всички кумулативни предпоставки от фактическия състав на чл. 45 от ЗЗД, пораждащи основание за отговорност на прекия причинител - застрахован спрямо увредения за

обезщетяване на причинените вреди.

Съгласно чл. 413, ал. 2 от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК), влезлите в сила присъди и решения са задължителни за гражданския съд по въпросите: извършено ли е деянието, виновен ли е деецът и наказуемо ли е деянието. Аналогична е разпоредбата и на чл. 300 ГПК. Видно от приложеното НОХД № 2524/2025г. по описа на Районен съд - С. с протоколно Определение от 14.10.2025г. по, съдът е одобрил постигнатото между страните споразумение, по силата на което е признал А. К. А., ЕГН *****, /водач на лек автомобил Ауди 80, с рег.№ **/ за виновен в това, че при нарушаване на правилата за движение, визирани в ЗДВП по непредпазливост е причинил средна телесна повреда на ищеца.

Поради това съдът приема, че деянието на водача на лек автомобил Ауди 80, с рег.№ ** А. К. А. осъществява всички признаци /обективни и субективен/ на деликтния състав по чл. 45 от ЗЗД. Следователно отговорността на застрахователя по застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, на основание чл. 432, ал. 1 от КЗ следва да бъде ангажирана, като предявения иск за неимуществени и имуществени вреди се явява доказан по основание.

Налице е и последният признак за уважаване на предявените иски – причинно следствена връзка между процесното ПТП и получените от ищеца вреди, видно от заключението на СМЕ която сочи, че безспорно описаният в исковата молба механизъм на получаване на травмите отговаря на получените при въпросното ПТП.

Обезщетението за неимуществени вреди, съгл. чл. 52 от ЗЗД, се определя от съда, като съобрази обществения критерий за справедливост и действително претърпените от ищеца неимуществени вреди от настъпилото ПТП, като се съобрази, че болките и страданията и другите нематериални последици в житейски аспект обикновено не се ограничават само до изживените в момента на самото ПТП такива, а продължават и след това.

От заключението на изготвените по делото КСМАТЕ в медицинската ѝ част се установи, че ищецът е получил следните травматични увреждания: множество телесни увреждания: контузия на левия бял дроб; контузия на гръдния кош, без костни лезии; множество контузии от по-лека степен с охлузвания на гърба, поясно опашната област, лявата ръка, дясна китка; разкъсно - контузна рана на левия лакът; разкъсно - контузна рана на лявата

подбедрица.

В случая се касае се за две средни и множество леки телесни повреди, като по голямата част от тях са били със сериозен интензитет. Веднага след претърпени пътен инцидент, ищецът е било приет по спешност в У.. Свидетелите установяват, че бил в тежко състояние, със сериозни наранявания в белия дроб, с реална опасност за живота. Не можел да става, бил целият превързан, неадекватен. Бил в безпомощно и неподвижно състояние, на подлога, без да може да се изправя или става от леглото. Не е бил в състояние сам да се храни и обслужва и това наложило майка му да остане при него по време на целия му болничен престой – бил като бебе. Наложило се майка му да го храни, тъй като лявата му ръка била изцяло обездвижена, а дясната ръка можел да движи ограничено. Чакал да дойде баща му за помощ при физиологичните нужди и цял ден се стискал. Бил силно депресиран от пътния инцидент и безпомощното състояние, в което изпаднал.

При изписването му от болницата, бил свален до колата с инвалидна количка. В доми си ходел до тоалетна с помощта на родителите си и помощно средство-патерица. За първи път излязъл от дома си 3 месеца след изписването му от болницата. Няколко пъти ходил на физиотерапия, което довело до подобряване на състоянието му. Благодарение на приятеля си рехабилитатор и с много усилия тежкото състояние на ищеца донякъде се е подобрило. Възстановяването му вървяло бавно, включително и заради увреждането на белия дроб. По негова препоръка, ищецът провел два курса на електролечение.

Освен ограничения в лично естество ищецът е понасял такива и в социална аспект. Преустановил е посещенията във фитнеса и ходенето по планини, които редовно е практикувал преди. Наложило се е да напусне предишната си работа, която е била физически натоварена, поради болки в крака.

Към настоящия момент здравословното състояние на ищеца не възстановено напълно. При физическо натоварване и при всяка промяна на времето продължава да има болки и се оплаква от болки в крака.

На следващо място при определяне на обезщетението за неимуществени вреди следва да се вземе предвид факта, че ПТП се е отразило на психическото и емоционалното състояние на ищеца и му е създадо социален дискомфорт за определен период от време. Станал депресиран. От малък имал страст към моторите, но вече няма мотор и изпитва силен страх към моторите.

Съдът, като отчете вида и характера на вредите, интензитета на претърпените болки и страдания и тяхната продължителност, както и възрастта на пострадалият, който е млад човек в работоспособна възраст намира, че предявения иск за неимуществени вреди следва да бъде уважен за целия претендиран размер 40 903,35 евро /80 000 лв./.

Съдът намира, че следва да вземе становище по направеното възражение от проц. представител на ответника, че ищеца с поведението си е допринесъл за настъпване на вредоносния резултат.

За да бъде намалено обезщетението за вреди съгласно чл. 51, ал. 2 ЗЗД, увреденият трябва да е допринесъл за тяхното настъпване, като от значение е наличието на причинна връзка между поведението на пострадалия и настъпилния вредоносен резултат, без да е необходимо пострадалият да има вина. Необходимо е приносът на увреденото лице да е конкретен, т. е. да се изразява в извършването на определени действия или въздържането от такива действия от страна на увреденото лице. Принос по смисъла на посочения законов текст е налице винаги, когато пострадалият с поведението си е създавал предпоставки за осъществяване на деликта и за възникване на вредите или е улеснил механизма на увреждането, предизвиквайки по този начин и самите вреди. Следователно съпричиняване на вредоносния резултат ще е налице, ако поведението на увредения е станало причина или е повлияло по някакъв начин върху действията на причинителя на вредата.

В конкретния случай такъв принос ответникът не доказва по никакъв начин. От заключението на изготвената по делото КСМАТЕ се установи, че причините за настъпване на ПТП от експлоатационно техническа гледна точка са субективните действия на водача на л.а. Ауди, който преди да предприеме завиване наляво не се е съобразил с положението, посоката и скоростта на движение на движещия се зад него в съседна лява пътна лента мотоциклет Ямаха и не го е пропуснал да премине покрай него. Водачът на мотоциклет Ямаха е нямал техническата възможност да предотврати настъпването на ПТП като промени направлението на мотоциклета надясно, тъй като е бил в процес на аварийно спиране и в този момент водачът няма контрол над управлението му. Вина за процесното ПТП има единствено водача на лекия автомобил Ауди, който е осъден с влязло в сила споразумение. Нещо повече, в съдебно заседание вещото лице уточни, че от техническа гледна точка, маневрата на мотоциклетиста е правилна, докато на водача на лекия автомобил е абсолютно неправилна, тъй като е направил опит да влезе в изхода, а не във входа за базата на Л. БГ, което е забранено. От доказателствата по делото е безспорно установено, че пострадалият е бил с предпазна каска и скоростта на движение на мотоциклета не е в причинно-следствена връзка с

настъпване на ПТП. По отношение на скоростта, експертизата е установила, че при ограничение от 90км/ч., ищецът се е движел с 96 км./ч. Изрично обаче е изследвано и посочено в експертизата, че „скоростта на движение на мотоциклетиста не е в причинно-следствена връзка с настъпване на ПТП. Не е събрано нито едно доказателство от което може да бъде направен извод, че ищецът е управлявал мотоциклета си без включени светлини. От материалите по ДП обаче има данни, че водачът на т.а. МАН е възприел, че зад него от доста време се движи процесният мотоциклет, което от техническа гледна точка означава, че е било възможно той да бъде възприет от другите участници в движението. По отношение на липсата на защитното облекло следва да се отбележи, че липсва законово задължение ищецът да използва предпазно облекло, поради което след като не е използвал такова, поведението му не се явява противоправно.

Заявена е и претенция за присъждане на обезщетение за забава, считано от 25.07.2022 г. Съгласно КЗ отговорността на застрахователя за лихви, дължими от застрахования на увреденото лице е ограничена и това задължение е за периода след датата, на която застрахователя е бил уведомен за настъпване на застрахователното събитие било от застрахования, било от увреденото лице. При това разпоредбата на чл. 498 от действащия КЗ предвижда задължение на увреденото лице при настъпване на застрахователното събитие да предяви претенцията си първо пред застрахователя и едва, ако същия не е платил в срока по чл. 496 от КЗ, откаже да плати обезщетение или ако увреденото лице не е съгласно с размера на определеното или изплатеното обезщетение, то може да предяви прекия иск по чл. 432 от КЗ срещу застрахователя. В конкретния случай ищецът е уведомил застрахователя на 25.07.2022 г., когато е заведена застрахователната претенция, поради което следва да се приеме, че именно от тази дата за него настъпва задължението да заплаща лихва за забава по чл. 429, ал. 2, т. 2, вр. с ал. 3 от КЗ. В конкретния случай лихва за забава върху горепосоченото обезщетение се претендира от тази дата, поради което претенцията е основателна и следва да бъде уважена така, както е поискана в ИМ.

По разноските:

Ищецът е освободен от заплащане на държавна такса и разноски, поради което ответникът следва да бъде осъден да заплати в полза на СтОС държавна такса върху уважената част от исковете в размер на 1636,14 евро, както и сумата 735 евро, възнаграждение за вещи лица.

При този изход на спора ответникът следва да бъде осъден да заплати на

Адвокатско дружество Т. и Б., адвокатско възнаграждение по чл. 38 от ЗА в размер на 4325,53 евро с ДДС.

Водим от горните мотиви, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА "З." АД, със седалище и адрес на управление гр. С., **, с ЕИК: **, да заплати на Д. И. Г., ЕГН *****, с постоянен адрес гр.С., **, чрез адвокат С. Т., АК С., сумата от 40 903,35 евро /четиридесет хиляди деветстотин и три евро и тридесет и пет евро цента/, представляващи обезщетение за причинените му неимуществени вреди - претърпени болки и страдания от ПТП, настъпило на 20.06.2022 г., ведно със законната лихва върху сумата, считано от 25.07.2022 г., до окончателното ѝ изплащане.

ОСЪЖДА „З.“ АД, със седалище и адрес на управление гр. С., **, с ЕИК: **, да заплати на Адвокатско дружество Т. и Б., Булстат **, със седалище и адрес на управление гр.С., **, адв. възнаграждение по чл. 38 от ЗА в размер на 4325,53 евро с ДДС.

ОСЪЖДА "З." АД, със седалище и адрес на управление гр. С., **, с ЕИК: **, да заплати сумата от 1636,14 евро, /хиляда шестстотин тридесет и шест евро и четиринадесет евро цента/ държавна такса, както и сумата 735 евро, /седемстотин тридесет и пет евро/, възнаграждение за вещи лица, представляващи разноски платени от бюджета, по сметка на ОС С..

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в двуседмичен срок от съобщението, чрез ОС С. пред П. апелативен съд.

Съдия при Окръжен съд – С.: _____